

Motion

1975/76: 2348

av herr Turesson

med anledning av propositionen 1975/76: 153 med förslag till lag om ändring i rättegångsbalken m. m.

I proposition 1975/76:153 med förslag till lag om ändring i rättegångsbalken m. m. föreslås att nämndemän skall delta vid prövning av vissa mål i hovrätt och kammarrätt. Propositionen bygger på ett förslag ingående i den större frågan om breddad domarutbildning.

Propositionen innebär ett i förhållande till utredningen väsentligt utvidgat förslag genom att nämndemän föreslås medverka i ett betydligt större antal mål än utredningen tänkt sig. Skäl kan givetvis anföras för lekmannainflytande också i dömande överinstanser. Lekmannainsyn i dömandet har ju av hävd ansetts vara av värde. Enligt min mening är det emellertid till fyllest med den insyn och medverkan av lekmän som sker i första instans, där tyngdpunkten i rättskipningen ligger. Starka praktiska skäl talar emellertid mot utvidgning av lekmannainflytandet i domstolsväsendet till att avse även hovrätterna och kammarrätterna. Betydande risker föreligger nämligen då för en förlängning av de redan nu alltför långa handläggningstiderna. Kostnaderna kommer säkert också att väsentligt överstiga de i propositionen beräknade. Det synes dessutom vara oklart hur möjligheterna för adjunktion skall kunna upprätthållas i tillfredsställande omfattning.

Många instanser har i sina remissyttranden över utredningens förslag givit uttryck åt tveksamhet. Det finns anledning förmoda att denna tveksamhet skulle blivit än mera uttalad, om samma remissinstanser haft anledning yttra sig om propositionens förslag, vilket går betydligt längre än utredningens.

Jag anser därför inte att tillräckligt starka skäl föreligger för att införa nämndemannainstitutioner i berörda överrätter.

Med hänsyn till ovan anförda praktiska och ekonomiska skäl hemställes att riksdagen avslår propositionen 1975/76:153.

Stockholm den 25 mars 1976

BO TURESSON (m)